

z mogočno glasbeno spremljavo. Če si obenem predstavljamo njegov "stari dar, da gledam svet z očmi slikarja, čigar podobe so se mi pravkar vtisnile", je podoba najvišje možne realiziranosti že domala popolna, in ko ga mimogrede bogato okrašeni steber napelje na nove misli, je skladnost med potovanjem in gibljivostjo duha že nedosegljiva.

Kulturno preobilje, pa kolikor vzpodbudno že zna biti, je v njegovi dojemljivosti sijajno uravnoteženo s potepanji, kjer je na delu zgolj genius loci: tihotno svitanje v Tridentu, mesečina v Rimu, polnočna pesem gondoljerjev. Male skrivnosti psihohigiene? Mimogrede nam zaupa, da je "vedno doslej uporabljal geološki in krajinski vidik, da bi potisnil vkraj moč domišljije in občutke in si ohranil prost, jasen pogled na kraj ... Oči imam vedno odprte in si močno vtiskujem predmete. Če bi bilo le mogoče, ne bi rad presojal."

Napetost, ki je mestoma že magična, izhaja iz njegovega pogleda, zaslepljenega s krasotami in pomenljivostmi, po drugi strani pa iz razočaranja nad silami spomina, iz želje, da bi v sive celice vrezal obrise preslavnih podob, da bi si duhovno za vedno prisvojil mogočnost trgov, bravurozne detailje stebrov, odtenke genialnih platen. Naval lepote, ki se danes spričo varljive vsemogočnosti reprodukcijskih tehnik pri povprečni dojemljivosti zdi potolažen, je moral na živce zadnjega univerzalnega genija učinkovati z vso silovitostjo. Doživetja so ga, kot pravi, spremenila "globoko do kostnega mozga", ga napolnila z nečim, kar sam imenuje "krepost", z novim življenjem

in podjetnostjo, vizijami in veličino, obenem pa globoko porazila. Ob vedno novih in novih čudesih je moral priznavati nemoč svoje fantazije in obenem hrepeneti po nečem tako banalnem, kot je danes fotografija. "Ko bi le bilo kako sredstvo, s katerim bi si lahko take podobe zares učvrstil v duši!" In kaj bi na njegovem mestu rekel Japonec, ki bi se brez trotlkamere znašel iz oči v oči z mojstrovinami? Po vsej verjetnosti bi tudi on zavzdihnil: "Nikar mi ne zakrivajte sonca višje umetnosti in čiste človeškosti."

Lucija Stepančič

Posebna številka

Naročniki Sodobnosti bodo aprila 2001 prejeli tudi posebno, dvojezično številko revije Pisatelji za mir/Writers for Peace, v kateri se bodo na več kot 300 straneh predstavili izbrani sodobni pesniki, prozaisti in esejisti iz Slovenije, Hrvaške, Bosne in Hercegovine, Črne gore, Srbije in Makedonije. Posebna številka, eden prvih korakov k ponovnemu zblizanju nekoč prijateljskih in sorodnih književnosti, bo ob pomoči sponzorja izšla v nakladi 4000 izvodov in bo razposlana na več tisoč naslovov na vseh celinah sveta (narodnim in strokovnim knjižnicam, univerzam, javnim ustanovam, pomembnejšim založbam). Naročniki bodo posebno številko prejeli gratis, kar je dodatni razlog, da (če niste že naročnik) čim prej pokličete 01 230 26 95 ali 080 11 08.